

[Hans Kjør.]

vanskeligheder for beskæftigelsen, og her hjælper det ikke med en politik, der vil løse beskæftigelsesproblemerne ved en forstærket stigning i antallet af offentligt beskæftigede eller en forstærket udvikling af de ikke konkurrerende hjemmemarkedsområder. Det gør omstillingsprocessen sværere og forsinker den.

I den økonomiske årsberetning tilskrives faldet i opsparingen for en stor del netop den faldende indtjeningsevne for de private erhverv, og der er jo her en klar sammenhæng med den dalende selvfinansieringsgrad i erhvervslivet. Men det er også vigtigt, at den øvrige opsparing gøres tilstrækkelig til, at virksomhederne kan forsynes med den kredit, som er nødvendig for, at ekspansionen i den private sektor kan fortsætte med den tilstrækkelige kraft. Så meget mere beklægeligt er det, at regeringen totalt mangler forståelse for nødvendigheden af at skabe de incitamenter, der må til, hvis man vil have en tilstrækkelig opsparing, og i stedet ofrer sine kræfter på at fjerne opsparingsordninger, så snart man konstaterer, at de har haft gode virkninger. En videre udvikling af opsparingsordningerne kan som foreslået af mit parti knyttes sammen med lønmodtagerens interesse i direkte erhvervsinvesteringer, og det er endog fremgået af svaret på et spørgsmål i det udvalg, hvor vort forslag om opsparing på investeringskonti behandles, at det er en lige så god forretning for staten som for spareren, hvis der gives skattehensyn, til pengene anvendes til forbrug.

Til sikring af konkurrenceevnen kommer regeringen ikke uden om at interessere sig for begrebet indkomstpolitik. Den udvikling, der fremgår af lønstatistikken under den afmatning, vi har oplevet, tyder på, at det nye begreb stagflation — så kedeligt det end lyder, er det igen et af de nye økonomiske begreber — har fået godt fat i vort samfund. Når vi nu skal bedømme virkningen af den ekspansive stigning i de offentlige udgifter, der fremgår af finanslovsforslaget, så er det ikke tilstrækkeligt at bedømme kasseoverskuddet. Allerede her ser vi imidlertid en forstærket svækkelse af finanspolitikken i forhold til forslaget ved første behandling, idet kasseoverskuddet er reduceret ved ændringsforslagene med 300 mill. kr. i for-

hold til fremsættelsesforslaget, når man tager hensyn til de samtidig oplyste korrektioner. Jeg forstod på hr. Lysholt Hansen, at han mente, der var en væsentlig forskel på dette og så på det, der måtte ske nu fremover, men denne fortsatte svækkelse af kasseoverskuddet er altså en, der er indbygget i det forslag, vi behandler her i dag.

Dertil kommer, at kasseoverskuddet jo findes på toppen af udgiftsstigninger af dimensioner. Det er måske ikke klogt, at jeg står og giver udtryk for, hvad jeg mener om det, derfor skal jeg tillade mig at henvise til, hvad, der er anført i vismændenes rapport om sådanne virkninger. Der står, at en forøgelse af statens og kommunernes direkte efterspørgsel efter varer og tjenester har en total større effekt på aktiviteten end en beløbsmæssig lige så stor forøgelse af de indtægter, det offentlige inddrager på de øvrige sektorer af samfundsøkonomien. Hvis jeg kan forstå det økonomiske sprog ret, så må det være ensbetydende med, at når man kommer op på det omkostningsniveau, som regeringen sigter på med dette finanslovsforslag, så må kasseoverskuddet være tilsvarende væsentlig meget større, hvis man skal fastholde den samme finanspolitiske virkning. Altså må det være sådan, at man ikke har en tilstrækkelig finanspolitisk virkning.

Disse ekspansive virkninger vil falde sammen med virkningerne af den forventede konjunkturstigning i vore aftagerlande i andet halvår, og hertil kommer yderligere bortfaldet af de lagerreducerende virkninger af særtolden, som jeg i øvrigt ikke skal gå nærmere ind på, hverken velsignelsen eller den manglende velsignelse af den — jeg tror, vi har ført nogle debatter her i folketinget om det, der klart har trukket min opfattelse af denne opfindelse op. Jeg har også ved disse lejligheder haft anledning til at gøre opmærksom på, at jeg ikke tvivlede på, at særtolden ville få nogle virkninger på vores betalingsbalance, men jeg kaldte dem for sminkede virkninger, for i det omfang de opnås ved lagerreduktioner, ja, så kommer problemet bare tilbage på et senere tidspunkt med så meget større vægt. Disse sminkede virkninger vil formentlig kulminere i andet kvartal, dels fordi der så begynder en nedtrapning af særtolden, dels fordi